Quelle: http://manuscripta.at/?ID=494
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

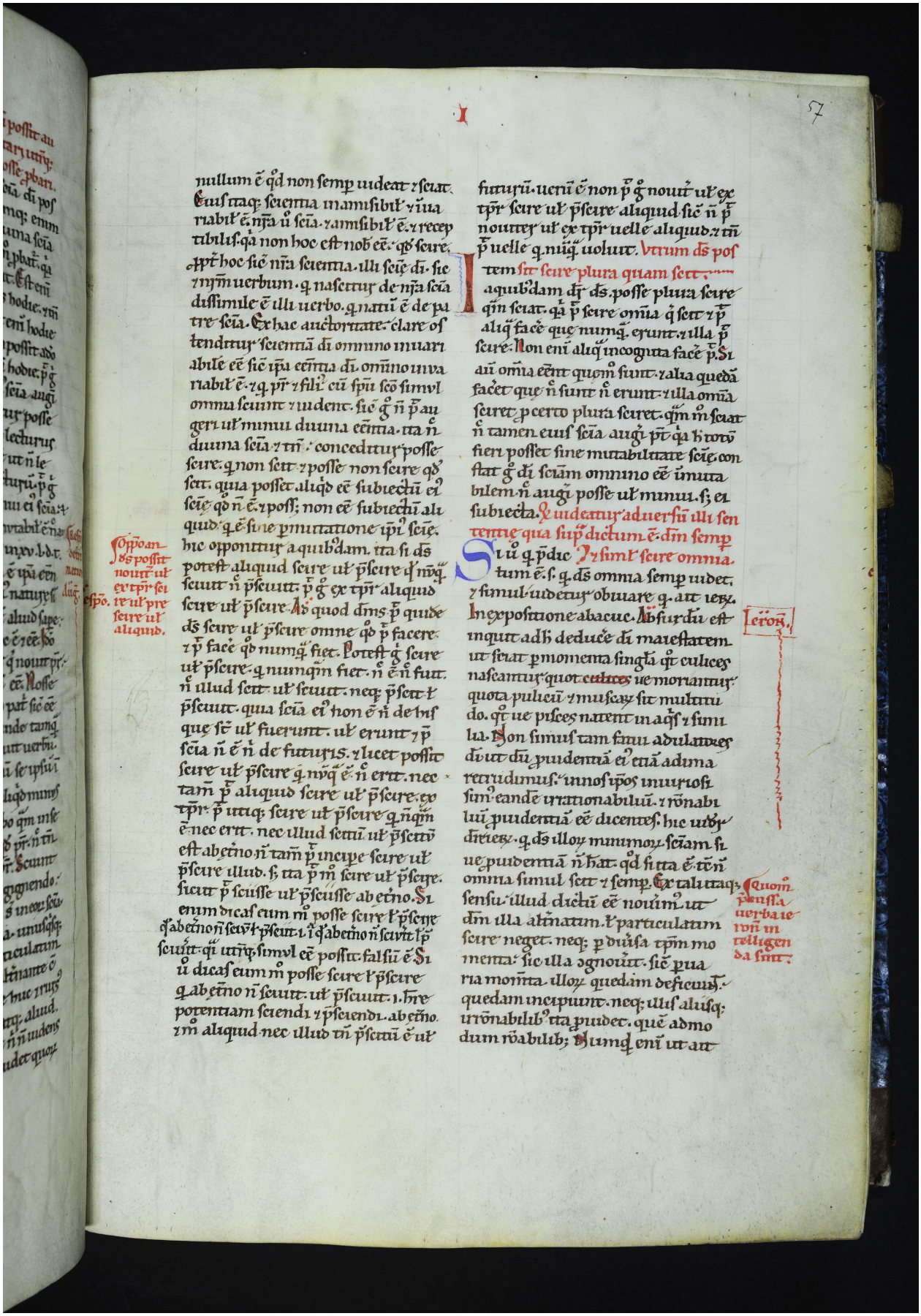

nullum ē qd non semp uideat ⁊ sciat.
Eius itaq; scientia immutabilis ⁊ inuariabilis ē. nsa ū scia. ⁊ immutabilis ē. ⁊ receptibilis. qa non hoc est nob ē. qd scire. ꝓpt hoc sic nsa scientia. illi scię di. sic ⁊ nsm uerbum. q nascitur de nsa scia dissimile ē illi uerbo. q natū ē de patre scia. Ex hac auctoritate. clare ostenditur scientiā di omnino mutabile ē sic ipa ēntia di omnino invariabile ē. ⁊ q pr ⁊ filius cū spu sco simul omnia sciunt ⁊ uident. sic g ñ p augeri ut minui diuina ēntia. ita ñ diuina scia ⁊ tn. concedit posse scire. q non scit. ⁊ posse non scire qd scit. quia posset aliqd ē subiectū ei scię qd ñ ē. ⁊ poss; non ē subiectū aliquid. q ē sine pmutatione ipi scię.

Oppo an ds possit nouīr ut ex tpr scire ut preseire ut aliquid.

hic opponitur a quib dam. ita si ds potest aliquid scire ut pscire q nūq scuit ñ pscuit. p g ex tpr aliquid scire ut pscire. Ad quod dms p quide ds scire ut pscire omne qd p facere ⁊ p facē qd numq fiet. Potest g scire ut pscire. q nunqm fiet. ñ ē ñ fuit. ñ illud scit ut scuit. neq; pscit ⁊ pscuit. quia scia ei non ē ñ de his que sē ut fuerunt. ut erunt ⁊ p scia ñ ē ñ de futuris. ⁊ licet possit scire ut pscire q nūq ē ñ erit. nec tam p aliquid scire ut pscire. ex tpr. p utiq; scire ut pscire q ñqm ē nec erit. nec illud scitū ut pscitū est abetno ñ tam p incipe scire ut pscire illud. s; ita p m scire ut pscire. sicut p scisse ut pscisse abetno. Si enim dicas eum m posse scire ⁊ pscire q abetno ñ scuit ⁊ pscuit. ⁊ q abetno ñ scuit ⁊ pscuit. qd utq; simul ē possit. falsū ē. Si ū dicas eum m posse scire ⁊ pscire q abetno ñ scuit. ut pscuit. i. hre potentiam sciendi ⁊ psciendi. abetno. ⁊ m aliquid nec illud tn pscitū ē ut futurū. ueru ē non p g nouit ut ex tpr scire ut pscire aliquid sic ñ p nouit ut ex tpr uelle aliquid. ⁊ tn p uelle q nūq uoluit.

Vtrum ds possit scire plura quam scit.

a quib dam dr ds posse plura scire qm sciat. qa p scire omia q scit ⁊ p aliq facē que numq erunt. ⁊ illa p scire. Non enī aliq incognita facē p. Si aū omia ēntia quom sunt. ⁊ alia quedā facet que ñ sunt ñ erunt. ⁊ illa omia scit. p certo plura scit. qm m sciat ñ tamen eius scia augi pt qa b rotō fieri posset sine mutabilitate scię constat g di scām omnino ē immutabilem. ñ augi posse ut minui. s; ei subiecta. Q uidetur aduersū illi sententię qua sup dictum ē. dm semp

Sed ū q p dic ⁊ sunt scire omnia. tum ē. s. q. ds omnia semp uidet. ⁊ simul uidetur obuiare q. ait ieremie. In expositione abacuc. Absurdū est inquit ad h deducē di maiestatem ut sciat p momenta singla qt culices nascantur quot culices ue moriantur quota pulicū ⁊ muscarū sit multitudo. qt ue pisces natent in aqs ⁊ simula. Non simus tam fatui adulatores di ut dū prudentiā ei tta adimamus. ⁊ nos ipos inuriosi simus eande irrationabilitū. ⁊ rōnabilitū prudentiā ē dicentes. hic uidetur dicere. q. ds illoꝝ minimoꝝ sciam sic ue prudentiā ñ hat. qd si ita ē. tē ñ omnia simul scit ⁊ semp. Ex tali itaq; sensu. illud dictū ē nouim. ut dm illa atinatim. t particulatim scire neget. neq; p diuisa tpm momenta. sic illa ignouit. sic pluria monita. illoꝝ quedam deficiunt. quedam incipiunt. neq; illis aliisq; irrōnabilib ita prudet. que admodum rōabilib; Numq enī ut aut

[Leron.]

Quom p diuisa uerba ueri ñ intelligenda sunt.